

se af autorisation og tilladelse til selvstændigt virke som tandlæge.

Efter lovforslagets § 94 vil tandlæger, der inden lovens ikrafttræden har erhvervet autorisation som tandlæge, umiddelbart ved lovens ikrafttræden få tilladelse til selvstændigt virke som tandlæge. Der vil ikke i den forbindelse blive udstedt særlige beviser herfor for disse etablerede tandlæger, og derfor ej heller blive opkrævet gebyr.

Udstedelse af bevis for tilladelse til selvstændigt virke som tandlæge vil alene ske for tandlæger, der opnår tilladelse til selvstændigt virke efter lovens ikrafttræden, og i den forbindelse vil der blive opkrævet gebyr, fastsat med hjemmel i lovforslagets § 4.

Til § 49

Bestemmelsen i stk. 1, der er en videreførelse af § 10, stk. 1, i tandlægeloven, beskriver tandlægens virksomhedsområde. Stk. 2 er en videreførelse af tandlægelovens § 10, stk. 2, og giver indenrigs- og sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte regler om afgrænsningen mellem tandlægers og lægers virksomhedsområde. Stk. 3, der er en videreførelse af tandlægelovens § 10, stk. 3, giver indenrigs- og sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at dele af tandlægevirksomheden alene må udføres af tandlæger, der har gennemgået en supplerende uddannelse.

Til § 50

Bestemmelsen, der er en videreførelse af § 10, stk. 4, i tandlægeloven, giver Sundhedsstyrelsen hjemmel til at fastsætte regler om tandlægers ordination og anvendelse af lægemidler.

Til § 51

Bestemmelsen, der er en videreførelse af tandlægelovens § 8, fastsætter, at reglerne om ordination af afhængighedsskabende lægemidler for læger i kapitel 9 også gælder tandlæger.

I stk. 2 fastsættes, at tandlæger der har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, enten ved fraskrivelse eller ved fratagelse, ikke må foretage disse ordinationer og ikke må vildlede andre til at ordinere lægemidlerne for sig. Bestemmelsen er straffebelagt, jf. § 83, og straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Kapitel 12

Bestemmelserne i kapitel 12 vedrører kiropraktorer og stammer fra lov om kiropraktorer m.v. (kiropraktorloven).

Til § 52

Bestemmelsen, der er en delvis videreførelse af kiropraktorlovens § 2, stk. 1, fastsætter betingelserne for meddelelse af autorisation m.v. I stk. 1 fastslås, at meddelelse af autorisation som kiropraktor forudsætter dansk kiropraktoreksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed. Efter stk. 2. indebærer autorisationen en beskyttelse af titlen »kiropraktor«, og af stk. 3 fremgår, at kiropraktorer har et forbeholdt virksomhedsområde, dvs. at alene kiropraktorer må udøve kiropraktorstyrksomhed.

I stk. 4 fastlægges, hvad kiropraktorstyrksomhed er, og stk. 5 bemyndiger indenrigs- og sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler om udøvelse af kiropraktorstyrksomhed, under hensyntagen til lovens beskrivelse, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6 fastsætter, at lægers og fysioterapeuters virksomhedsområde ikke berøres af kiropraktorerne virksomhedsområde.

Den eksisterende opgavefordeling mellem lægers, kiropraktorer og fysioterapeuters virksomhedsområde ændres ikke. Læger må udføre enhver form for behandling, og fysioterapeuter må fortsat udføre manuel terapi i det omfang, det sker som led i fysioterapeutisk behandling. Kiropraktoreres virksomhedsområde fastlægges i overensstemmelse med kiropraktorerne uddannelse således, at kiropraktorerne får mulighed for at yde behandling på de områder, hvor der foreligger dokumentation for den kiropraktiske behandlingsvirkning.

Efter de bestemmelser, der er fastlagt med hjemmel i den gældende kiropraktorlov, skal kiropraktorer have gennemført 1 års praktisk uddannelse hos en kiropraktor, for at få autorisation. Det ene års praktik foreslås afskaffet og i stedet foreslås der indført en ordning, der i princippet svarer til lægernes turnus, således at der indføres en ret til selvstændigt virke, som kræver at kiropraktoren har virket som assistent i et år hos en kiropraktor med tilladelse til selvstændigt virke, jf. § 53. Nyordningen betyder, at kiropraktorstuderende kan blive autoriseret som kiropraktor umiddelbart efter bestået kiropraktoreksamen.

Til § 53

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter betingelserne for at opnå tilladelse til selvstændigt virke som kiropraktor: Virksomhed som assistent i et år hos en kiropraktor med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 2 regulerer de tilfælde, hvor kiropraktoren ikke har opnået tilladelse til selvstændigt virke. Heraf fremgår, at en kiropraktor, der ikke har tilladelse til selvstændigt virke, kan virke i underordnet stilling på